

הידברות

זונוח לבת

פרשת חיי שרה | גיליון 275 | כ"ה מרחשוון תשע"ז

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

להפצת העלון - 073-2221388
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ אמנון הוד בן חנה | לע"נ זנבה צגאי בן בישראל
לע"נ אלי' בן ג'ינה סלכה | לזיווג הגון יעל יפה בת מזל | להצלחה בתורה
ורתם בן שושנה להקדשת העלון חיגיו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:52	17:16	16:00	ירושלים
17:49	17:17	16:16	תל אביב
17:49	17:15	16:07	חיפה
17:53	17:18	16:19	באר שבע

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

כשמוגיע הזמן

השגחה פרטית וניסים גלויים בעולם השידוכים, נלמדים מפרשת השידוך ליצחק אבינו

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

בפרשתנו מופיע המשך תהליך בניית עם ישראל, במעשה אליעזר עבד אברהם המגיע למעיין המים בחרן, עד השידוך המיוחד של יצחק אבינו עם רבקה אמנו. הרמב"ן מלמדנו יסוד חשוב בכל ספר בראשית: בבואנו ללמוד את סיפורי האבות, יש לזכור כי "מעשה אבות - סימן לבנים", דהיינו כל מה שקרה לאבות יש בו רמז ולימוד למה שעוד עתיד להתרחש בדורות הבאים, הן לכלל והן לפרט. ונכלל בזה, שבכל מפגש עם ספק והתלבטות בחיינו, עלינו לשאת את עינינו למעשה האבות, ולמצוא שם מזור ומענה לשאלות הזמן והמקום.

הנה לימוד שניתן לנו ללמוד מהפרשה בענין הכאב המצוי אצל רבים, עקב העיכוב בשידוכים. כאשר אליעזר עבד אברהם מספר לבתואל ולבן על שליחותו ומדווח אודות הקורות אותו, הוא מציינ בתוך דבריו: "וְאָבָא הַיּוֹם אֶל הָעֵינָן" (בראשית כד, מב). לכאורה, המילה 'היום' מיותרת לחלוטין, ואיזה צורך יש באמירתה ובכתבתה בתורה? מבארת הגמרא (סנהדרין צה ע"א) שהתורה באה לרמז כי באותו היום יצא אליעזר מבית אברהם בארץ כנען כשהוא רוכב על גמלי אדוניו, ובאותו היום הגיע לחרן. וזהו: "וְאָבָא הַיּוֹם אֶל הָעֵינָן" - היום יצאתי והיום באתי. כיצד הדבר ייתכן? אלא שזכה ל"קפיצת הדרך" (ביאור ענין קפיצת הדרך ראה בספרנו "המהפך 3" עמ' 164).

אך יש לשאול, מה צורך יש בנס הזה? וכי לא יכול היה אליעזר להיות ככל הולכי הדרכים בדרך המקובלת האורכת ארבעה עשר יום עד חרן, ולהגיע מאוחר יותר, לאחר שבועיים, לבית לבן? מדוע הוצרך הקב"ה לחולל נס על-טבעי זה כדי לקצר את זמן הגעתו של אליעזר?

אלא משום שברגע שהגיעה שעת שידוכם של יצחק ורבקה, הדבר חייב להתרחש, ואי אפשר שיתעכב זיווגו של אדם בהגיע הזמן אפילו לא שעה אחת, וקל וחומר יום אחד. ולימדה בכך התורה סוד גדול שיש בו לעודד את כל מעוכבי הזיווג. על האדם מוטלת חובת ההשתדלות הסבירה להשיג את השידוך הראוי לו ולהקים בית נאמן בישראל. אולם אם רואה שעשה את ההשתדלות הראויה ואינו מוצא, אל יירך לבבו ואל יתייאש. אלא יתפלל וימשיך להשתדל, ויזכור תמיד כי כאשר מגיע הזמן כפי שנוקבע בשמים שביום מסויים ובשעה זו פלוני ופלונית אמורים להינשא, ייעשה הדבר מיד וללא שום עיכובים. ואפילו אם יהיה צורך לשנות את הטבע ולחולל נס עבור קיום השידוך בזמנו, ישנה הקב"ה סדרי בראשית ובלבד שלא לעכב.

לפני שנים אחדות התארכו בני זוג בשעה טובה לאחר עשרות שנות המתנה, כאשר היו על סף ייאוש בחושבם שכבר לא ימצאו את זיווגם לעולם, והנה ב"ה באו בברית הנישואין. בשעת החופה, עמד החתן בהתרגשות והכריז "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל", קירב את הטבעת לעבר כלתו, אך לתדהמת כולם רעדה ידו והטבעת נשמטה ונפלה ארצה. הקהל הרב שנכח באולם באותה השעה השתתק, והיו מי שלחשו שאולי יש בכך משום "סימן רע" לחייהם. אך הרב מסדר הקידושין שהיה איש אמת ותלמיד חכם, התעשת מיד, התכופף והרים את הטבעת, פנה לחתן ולכלה, ואמר בקול רם: "משמיים גזרו באיזה רגע בדיוק תתחתנו. עד עכשיו לא הגיע הזמן, והזיווג היה צריך לחכות עוד כמה שניות. רק עכשיו הגיע הזמן!" ענד החתן את הטבעת באצבע הכלה כששניהם שמחים וטובי לב, וזכו להקים בית נאמן בישראל. שבת שלום.

3 הרב יצחק פנגר לא להישבר!

4 הסיפור של ולדר תיקון מאוחר

7 הרבנית יקימה סזרחי ניהוש בשידוך

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

או לאחר רחצה, או תספורת, או קציצת ציפורניים או נגיעה במקומות המכוסים שבגופו - אפשר להסתפק ברחיצת הידיים מהברז ללא כלי.

לברך על נטילת ידיים מלבד באכילת פת יותר מכביצה (מעל 50 גרם), שלאחר שנטל ידיו ולפני הניגוב מברך על נטילת ידיים, ואח"כ מנגב. היוצא מהשירותים

חיבות: שמע (ק"ש), טיבולו במשקה, פת (מעל כזית), תפילה (עמידה) - שבכולם חובה ליטול ידיו מתוך כלי המכיל רביעיית לפחות, ובכולם אין

● באילו מקרים יש ליטול ידיים בנטלה, ומתי מספיקה נטילה ישירות מהברז? נתנו רבותינו סימן: "שטפתנו" - ראשי

ט"ו - כסלו 9-10/12 פרשת "ויצא"

שבת חורפית במלון המפואר קיבוץ לביא

בהשתתפות הרב **אבנר קוואס** והרב **אליהו עמר**

ארוחות גורמה מפוארות | בריכה מקורה ומחוממת | חדר כושר

הבטיחו את מקומכם
073-2221270

מי המציא את המוזיקה?

מדוע קיימת מוזיקה, ומי המציא את כלי הנגינה הראשון?

אינה רק קולות ותדרים המופיעים בסדר מסוים, אלא שפת-דיבור בפני עצמה. היא משדרת רגשות כשמחה, התרגשות, התלהבות, חדווה, או עצב, כאב, נחמה, תקווה, וממחישה מבט אל מרחבים ואופקים גדולים.

המוזיקה היא כלי, מכשיר להתחברות רוחנית, לכן בכל השבתות והחגים נהוג לזמר ולשיר שירים המיוחדים להם. יתר על כן, ישנן נעימות מיוחדות בקריאת התורה (טעמים) אשר בתוכן טמונים מסרים הנמסרים על ידי צורת הניגון של המילים. כך לדוגמה, שימו לב לקריאה הארוכה מאוד של המילה "ויתמהמה" בפסוק "ויאיצו המלאכים בלוט לאמור, קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות, פן תספה בעון העיר, ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו..." (בראשית יט, טו-זט). ודוגמאות רבות על דרך זו בקריאת התורה. הניגון מעיד על כוונת המילים הקדושות, ומחיייה לאזני השומעים את המסר הטמון בהן מזה אלפי שנים, כך שאינו נפרד מהטקסט!

המשך בעמוד 5 <<

תופש כינור ועוגב" (בראשית ד, כא). אך את השיר הראשון שורר האדם הראשון, כאשר זימר לה' את מזמור שיר ליום השבת: "ר' ישמעאל אומר: המזמור הזה אדם הראשון אמרו, ונשכח בכל הדורות, עד שבא משה וחדשו, שנאמר מזמור שיר ליום השבת, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולם הבא" (פרקי דרבי אליעזר, יט).

ה' נתן בינה לאדם לייצר כלים, וטבע בנפשו חוש מוזיקלי המאפשר להבחין בנעימת הצלילים שמייצרים כלי מיתר ונשיפה ותופים, אשר באמצעותם יוכלו להלחין נגינות ולשורר שירים. מסיבה זו כלב או חתול אינם מתפעלים ממוזיקה, אך כל אדם מסוגל להיקשר לניגונים ושירים שהוא שומע, כי יש באדם נפש רוחנית שאין בבעלי החיים, ונפש זו נקשרת לניגון שיש בו צל של עונג רוחני מעין העולם הבא. כך בכוחה של המוזיקה ללמדנו על הרוחניות הטבועה בתוכנו. שהרי מבחינה מדעית, מהי בעצם מוזיקה, אם לא צלילים וקולות שמופיעים בסדר מסוים, במקצב ובתים שחוזרים על עצמם? אך למרות זאת, בתוך לבנו המוזיקה

דנה שואלת: "אני מרגישה שמוזיקה היא דבר מאוד רוחני, עד שאפילו האדם הגס ביותר אינו יכול שלא לחוש בה. האם אתה יודע כיצד השכילו ליצור כלי נגינה, ומי היה הראשון לשיר לקב"ה בבני האדם? ברצוני לדעת כיצד החלה המוזיקה בעולם ומהי בעצם מטרתה?"

שלום וברכה דנה, ותודה על שאלתך. ספר בראשית מספר לנו כי יובל (בנו של למך) היה ממציא כלי הנגינה הראשון, ויצר את הכינור וכלי המיתר: "ושם אחיו יובל, הוא היה אבי כל

חומרת איסור קריאת עלונים בזמן תפילה

השבת. וגדול הוא הביזיון שהקריאה הזאת לא רק שהיא נעשית בביהכ"ס, ולא רק שהיא נעשית ביום שבת קדשינו, אלא היא גם נעשית לרוב תוך התפילה ובמקום התפילה. ועניינו תחזינה בנערים ובמבוגרים שבמקום להתפלל הרי אינם פותחים את פיהם לא בקדושה ולא בטהרה לא בשירה ולא בזימרה ולא מברכין ולא משבחין ולא מפארין, אלא מבלים את זמנם בביהכ"ס בקריאת עלונים ה' ירחם! עד כאן לשונו.

מבואר בשולחן ערוך או"ח (סימן קנא סעי"א): "בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגין בהם קלות ראש כגון שחוק והיתול ושחיה בטילה, ואין אוכלים ושותים בהם ולא מתקשטין בהם ולא מטיילין בהם ולא נכנסים בהם בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים וכו'. וביאר שם במשנה ברורה (סק"א) שכל זה הוא מפני שהם נקראים 'מקדש מעט' כמו דכתיב 'ואהי להם למקדש מעט', ובמקדש כתיב 'ואת מקדשי תיראו' שיהא מוראו של השוכן בה עליו. וכתב הסמ"ק שבעוון קלות ראש בביהכ"ס הנפכין לבית עבודה זרה ח"ו."

מבואר במהרי"ק (שורש קמא) שקדושת בית הכנסת היא מעין קדושת בית המקדש. ואמרו: "השימותי את מקדשיכם" מקדשיכם, לרבות בתי כנסיות ובתי מדרשות, כפי שהעניין נדרש בתורת כהנים (ויקרא שם). ובגמרא מגילה (כסא) דרשו עוד: "ואהי להם למקדש מעט, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות."

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים: 073-222-1240 לשאלות נוספות: 054-8448909

כתב הפרי מגדים שאין נכון מה שמסבבים אנשים עם קופות צדקה וכדומה בזמן אמירתה, וכל שכן בשעת חזרת התפלה, שמבלבלים הכוונה. ושנה את דבריו גם בסימן תקסו (משבצות זהב ג) שלא יאספו צדקה בשעת קריאת התורה, וגם אינו חייב לתת מחמת שאז הוא נחשב 'עוסק במצוה פטור מן המצוה'.

הוא הדין לקריאת העלונים בזמן התפילה שוודאי אינו יכול לכוון אפילו פשט המילים.

בשו"ת שואלין ודורשין (חלק ה סימן י) כתב, ויש לעורר על זה בפרט כיום שמחלקים עלונים וכדו' שמפריעים לכוונה ומצלמים עליהם תמונות הנוגעת ללב הקוראים, ולכאורה בשנים האחרונות עוד גדל הביזיון וכבר עלה על גדותיו עם הופעתם של עשרות עלונים שכביכול אמורים להביא לציבור המתפללים בביהכ"ס "דברי תורה" על הפרשה. רק מתי מעט אכן עומדים בכך, ועלונים מכילים אך ורק דברי תורה על פרשת השבוע. אך רוב העלונים מדפיסים ומפרסמים פרסומות של קניות ומכירות, דירות, טיולים בארץ ובחור"ל, פרסומות על קונצרטים והופעות של זמרים ועוד. וכך, אלה מבקשים לקיים "חציו לכם וחציו לה", והופכים את העלונים לעלוני מסחר.

ראוי לזכור שהציבור קורא בעלונים הללו בבית הכנסת. לרוב הוא גם קורא בעלונים הללו ביום השבת שאז העלונים הללו מחולקים לציבור, ובמקום לעסוק בעניינים שבקדושה אדם עוסק בענייני משא ומתן של קניות ומכירות בעצם יום

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

נתבקשתי לעורר על ענין קריאת עלונים באמצע התפילה, היות ולאחרונה פסע הנגע יותר ויותר ורבים מתירים לעצמם לקרוא עלונים בעת התפילה. מובא בזהר הקדוש (פרשת תרומה וכן בפרשת אחרי-מות) דבר נורא ואיום. שואל הזהר: מדוע עם ישראל בגלות עדיין? ומשיב הזהר, בגלל שלושה דברים אנו עדיין בגלות:

- א- שעושים בזיון לשכינה, פירושו: שבאים לביהכ"ס ומדברים שם דיבורי חול.
- ב- כשקוראים בתורה, וישנם אנשים שאינם מקשיבים לקריאת התורה ומתעסקים בדברים אחרים (כגון בקריאת עלונים).
- ג- שמטמאים עצמם בכל מיני עבירות. הגאולה מתעכבת בגלל שלוש סיבות אלו, ובפרט העיקרית והחשובה מכל (לעיכוב הגאולה) הסיבה הראשונה: שמבזים את השכינה ע"י דיבורי חול בביהכ"ס ובביהמ"ד. ומכאן נלמד, שהנמנע מלשוחח בביהמ"ד ובביהכ"ס דיבורי חול הרי הוא גורם לקירוב הגאולה, אשריו ואשרי חלקו.

קדושת 'ובא לציון'

כיון שיש לכוון בעת אמירת קדושת 'ובא לציון',

לא עלות

בהשתתפות הרב
מרדכי לוי
בנושא: מפתחות לחיים

המקובל הרב

יצחק בצרי

הזמינו ערב רוחני

עם בנם של קדושים

חיגו והזמינו ערב מרומם: **073-222-1240**

במהלך הערב תיערך תפילה מיוחדת לישועה והצלחה

"אחכה לו בכל יום שיבוא"

כל אדם צריך לחזק את עצמו לא להישבר בדרך.
הנה סיפור שממחיש איך עושים את זה

בתופת הזו, זמן ממושך כל כך, ואיך הצליח לא להישבר מבחינה נפשית (המצב הנפשי של חיילים שבויים לאחר השחרור היה נושא עגום. רבים לא הצליחו לשוב לחיים תקינים לאחר מכן).
סטוקדייל סיפר על שתי נקודות חשובות שאימץ לעצמו ולא הרפה מהן, מאחר שהיו הכרחיות עבורו כדי לשרוד. בראש ובראשונה הייתה האמונה. הוא חיזק בתוכו, שוב ושוב, את האמונה החזקה והיציבה, שללא שום ספק הוא ייצא משם! יום אחד הוא עוד יראה שוב את משפחתו, הוא יפגוש את חבריו, הוא יחזור הביתה! בטוח, מאה אחוז!
במקביל, הוא אימץ את עצמו להיזהר זהירות רבה מאשליה – לא להישבר מציפיות שווא. בכלא הווייטנאמי היו כלואים שבויים נוספים, שהאמינו בכל לבם, שיום אחד הם יינצלו וישונו אל משפחותיהם. הבעיה הייתה, שהם פיתחו ציפיות שווא בעקבות שמועות שנפוצו לא פעם בכלא. לכל יום יש הכוח שלו. והכוח יגיע ברגע המתאים.

ג'יימס סטוקדייל (James Stockdale) היה טייס אמריקאי, שנלחם בווייטנאם. בשנת 1965 (למניינם) נפגע מטוסו מעל צפון וייטנאם, והוא צנח ונחת בכפר קטן. ג'יימס סטוקדייל נלקח בשבי, והוחזק בכלא "הילטון האנוי", הידוע לשמצה, שם שהה במשך שבע שנים וסבל עינויים קשים מנשוא. לאחר שחרורו, הוא שיקם את עצמו ושב לחיים תקינים, ואף היה מועמד למשרת סגן הנשיא של ארה"ב. הוא גם כתב ספר, ובו תיאר את התקופה הנוראה שעברה עליו בשבי.
סטוקדייל החזיק בשיא, בהחלט בניגוד לרצונו – שבע שנים הן פרק הזמן הארוך ביותר, שבו שרד חייל אמריקאי בשבי בווייטנאם. לאחר השחרור, נשאל סטוקדייל בריאיון שנערך עמו, כיצד שרד

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "פסיפס – אומנות הזוגיות – כלים מעשיים להצלחה בחיי הנישואין" חייגו להודברות שופט: 073-222-12-50

מתחזקים

מאת אה הכימאי

ניצל מאסון התאומים: "למה דווקא אני?"

ב-11 בספטמבר 2001, יום הפיגוע במגדלי התאומים, היה הנרי פוארטה בדרכו לעבודה במשרדו. מה קרה לו באותו יום גורלי, היכן שהה בזמן התרסקות המטוסים, ואיך נחלץ מהמגדל רגע לפני הקריסה?

למה ניצלתי? אני רווק, אין לי ילדים לגדל. למה דווקא אני?
תובנה זו היא שדחפה את פוארטה לעזוב את הכל ולעלות ארצה סופית. "היה קשה להסביר למשפחה איך אני עוזב פתאום קריירה מצליחה, בית וקרובי משפחה, אבל אחרי כמה שנים אכן עליתי ארצה. המשפחה חשבה שאיבדתי את המוח". קצת לפני שהחליט לעלות, פגש פוארטה את מי שלימים תהיה אשתו, מיכל-מישל. "נפגשתי עם המון בנות למטרת חתונה, אבל כולן – כששמעו את המילים ארץ ישראל מפי, פשוט ברחו", הוא מספר בחייוך. "זה הנס הנוסף שלי", מספר פוארטה. "התחנתני בגיל 35 עם מיכל, אחרי שעברתי הרבה דברים בחיים. זה גם נס בפני עצמו. היה קשה מאוד להכיר כלה יהודייה בארה"ב. אנשים לוקחים את זה כמובן מאליו, אבל אני לא. בשבילי זה נס. גם העלייה לארץ היא נס. הייתי בישראל שבע פעמים כתייר, אבל העלייה עצמה לא היתה פשוטה". הנרי פוארטה חזר בתשובה בעקבות הניסים שפקדו את חייו, וכיום מנהל אורח חיים דתי. הוא, אשתו ושני ילדיו (מעייין וגבריאל) מתגוררים במודיעין ומודים להקב"ה על חסדיו ורחמי. "הרווחתי טוב בחו"ל, הייתי מסודר, אבל לא הרגשתי שום דבר מספק", הוא מסכם. "תמיד חיפשתי מעבר. כשהחלטתי להתחזק, פתאום הכל הסתדר: עליתי ארצה, התחנתני, מצאתי עבודה טובה בתחום המחשבים. יש לי בית, אישה, ילדים, פרנסה טובה. אני לדודי ודודי לי – עשיתי השתדלות והקב"ה פגש אותי באמצע. צריך בטחון בקב"ה, ואז רואים כיצד ישועת השם כהרף עין".

שמדובר באסון, מצאו חדר מדרגות חרום והחלו לרדת דרכו. לא כל האנשים הבינו מה קורה, וחלקם המשיכו לעבוד כרגיל. כשהגענו לקומה 35, ראינו את הכבאים עולים. עשינו להם מקום, וכך, בשורה אחת הם עלו, ובשורה אחרת אנחנו המשכנו לרדת". ברגעים אלו פעל פוארטה כמו מכונה אוטומטית, וכל מעייניו היו נתונים למנוסה מהמקום. פוארטה המשיך בדרכו החוצה. כשסוף סוף הגיע לתחתית הבניין, החל לרוץ בכביש ברדוווי אל עבר גשר ברוקלין. "למטה ראיתי שוטרים, FBI ואנשי כיבוי והצלה. כשראיתי את האש בתאום הדרומי – הבנתי שמדובר בפיגוע טרור. עוברות שלוש דקות, ואני שומע בחורה צורחת. אני מסתובב אחורה, תוך כדי בריחה, והבניין מתפוצץ ומתמוטט לי מול העיניים. עננה ועשן עטפו את המרחב. ניסיתי להתקשר להורי, אבל לא הצלחתי. פגשתי עוד יהודי שהצליח ליצור קשר עם אשתו, ודרכו ביקשתי למסור לקרובי שאני בחיים". אחוז תזזית, המשיך פוארטה ברגל לבית חולים הקרוב. "שם התחלתי לקרוא תהילים שבת דודה שלי הביאה לי במתנה, מספר חודשים לפני כן, וכל מיני תפילות במילים שלי. כשהתחלתי להגיד תהילים, חשבתי על ארץ ישראל ואז אמרתי לעצמי, זהו, אני חייב להגיע ארצה". אחרי יומיים חזר פוארטה למעגל העבודה כאילו דבר לא קרה. רק לאחר כשישה חודשי שגרה החל להרגיש את תסמיני החרדה: דיכאונות המלווים ברעידות, הזיות וסיוטים. ובמילים אחרות, פוסט טראומה (טראומה מאוחרת). "אמנם החלטתי לצאת לעבוד כדי לא לשקוע במחשבות, אבל תוך כדי חשבתי לעצמי:

הנרי פוארטה נולד בארה"ב למשפחה יהודית שאינה שומרת מצוות. "באותו יום שלישי", פותח פוארטה את סיפור נס חייו, "היו בחירות לראשות העיר, ואיחורתי לעבודה. הייתי צריך להיות במשרד בסביבות 8 בבוקר, אך הגעתי בערך ברבע לתשע. ראיתי את הבוס קהל יוצא מן המעלית בדרכו לשתות קפה בבית קפה למטה. אמרתי לו בוקר טוב, חייכנו אחד לשני והמשכנו לדרגנו".
מה שלא ידעו השניים זה שהחיוך שהחליפו ביניהם היה בעצם האחרון שלהם. הבוס נהרג בהריסות בית הקפה שליד המגדל, וגופתו לא נמצאה במשך חודשיים. בינתיים פוארטה נכנס למעלית שהובילה אותו עד ל"סקי לובי" בקומה 78. שם הוא התכוון לתפוס מעלית נוספת לקומה 95, אך כשנפתחה המעלית כדי לקחתו למעלה, הוא נכנס ומיד נפלט החוצה מהמעלית לכיוון המשטח בפנים, בעקבות פיצוץ אדיר. "הבנתי שמשוה לא בסדר", הוא נזכר. "אני שוקל 85 ק"ג אבל אז הרגשתי כמו בובה. פשוט עפתי. פתאום נהיה המון אבק. חושך. אני זוכר את זה כמו אתמול. הנס היה שעפתי מן המעלית לפני שהדלתות נסגרו. היתה לי איזו תחושה שאני חייב לעזוב מיד. איזשהו קול פנימי אמר לי לטוס החוצה". פוארטה ואנשים נוספים באזור החליטו לחלץ את האנשים שנתקעו באחת המעליות בקומה, וניסו לפתוח להם את הדלת. ניסו וניסו, אך המעלית נשארה תקועה. לבסוף נואשו והחלו לנסות לחלץ את עצמם מהמתחם. הם ירדו לקומה של משרדי יונדאי וניסו לשאול אם יש איפשהו מדרגות. "אך אלו המשיכו לעבוד וביקשו שנסתלק. פוארטה וכמה חברי נוספים שהבינו

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? הירשמו עכשיו, וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חייגו עכשיו: 073-2221388

עריכה: צוריאל גבזון | עריכה גרפית: שני מויאל | ניהול תוכן: דודו כהן | הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואתי שמיר

אוהבים את
ה'ידברות'
עונג שבת?

תיקון מאוחר

אם הגננת שלכם תפטר את העוזרת הקבועה שלה מזה עשרות שנים, ייתכן שתכעסו מאוד. אם העוזרת הזו תקבל התקף לב, אתם בטוח תכעסו. אם העוזרת תשיב את נשמתה לבוראה אתם לא תשלחו אף ילד לגננת הזו, וכמותכם כל הורי השכונה... אלא אם כן תשמעו את הסיפור כולו... שיהפוך לגמרי את כל מה שחשבתם. סיפור המביא את הציווי "הוי דן כל אדם לכף זכות" לנקודה הכי קיצונית שלו

הילדה שלי לגן של גילה. לאחר שבועיים נפטרה תקווה. קשה לי לתאר איזו תחושה הייתה בשכונה. גילה לא הגיעה לגן. היא ידעה שכולם יצביעו עליה כאשמה במותה של תקווה. מבחינתי אבד הסיכוי האחרון שבתי תהיה בגן של גילה. ידעתי כי כמה שהיא טובה, היא אינה הולכת להיות הגננת של הבת שלי. איני חושבת שצריך להסביר מדוע. הדעה בשכונה הייתה ברורה. תקווה מתה משרון לב, בגלל פיטוריה על ידי גילה. הורה אחד טען שאי אפשר לצפות שמישהו ייקח את פיטוריו כל כך קשה ושאסור להאשים את גילה. איש לא הקשיב לדבריו, גם לא אני. בתכל'ס, גילה פיטרה את תקווה, ותקווה נפטרה. יש רק תוצאה אחת להתרחשות כזו: גילה כבר אינה יכולה להיות גננת, ודאי לא בשכונה שלנו.

כמה מימי השבעה חלפו, וגילה לא באה לגן. מודעות האבל שגדשו את השכונה כמו הכריזו על אשמתה. במקומה באה ממלאת מקום, שכמובן לא עמדה בציפיות. הגן שהיה מבוקש במשך עשרים שנה נראה נוגה ועצוב, כאילו נרשם עליו "מיועד להריסה". היה ברור שאיש לא ירשום את ילדו לשם.

ביום האחרון לשבעה נפל דבר. * * *

במודעה שנתלתה בשכונה הוכרז על הספד לכבודה של הנפטרת, ושם של רבנים חשובים הופיע כמי שיישאו הספד. אחרון הדוברים היה בנה הבכור של תקווה, אברך תלמיד חכם. במודעות נכתב שהוא ימסור הודעה חשובה לציבור בשם אמו.

לכולם היה ברור שהוא הולך לדבר על נושא הגן, וסקרנות גדולה אחזה בכולם: מה ביקשה תקווה למסור לפני מותה? אני עצמי החלטתי לא ללכת גם משום שזה הפחיד אותי וגם כי חשתי שכעת הולכים לקבור את גילה סופית. היא לא תוכל להיות גננת בשום מקום אחרי הדברים שייאמרו. הכנס הגיע. הייתה בו השתתפות מלאה, בעיקר מצד הגברים, כולל בעלי. אני בטוחה שההערה האחרונה משכה את האנשים יותר מכל. יש אנשים שנמשכים לשערוריות יותר מהספדים. לא נעים לומר, אבל זו המציאות.

מה שנאמר בפועל על ידי בנה של תקווה, עורר סערה וטלטלה נוראה.

הוא פתח בדברי שבח על אמו, על מסירותה לילדיה ועל העובדה שכולם יצאו תלמידי חכמים. לאחר מכן שתק שתיקה מעיקה ואז החל לדבר על הנושא: "הכל סבורים שאמי לקתה בלבה בשל שברונה על הפיטורים ממקום עבודתה. במשפחתנו יודעים שבמשך שנים היא סבלה מבעיות לב קשות, ולמרות זאת היה בלבנו על

קיבלה

מכתב פרישה.

מרגע זה ואילך פנתה תקווה לכל מי שיכלה ושכנעה שלא נרשום את ילדינו לגן של גילה. רוב האנשים הבינו אותה ותמכו בה. מעטים, ביניהם אני, נרתעו מעט מהתוקפנות והמגנקמות שנשבו ממנה.

כאשר החל הרישום לשנה הבאה ניצבה גילה בפני שוקת שבורה.

חלק מההורים סירבו לשלוח את ילדיהם, משום שהתנגדו לפגיעה הנוראה בתקווה, ואחרים סירבו משום שלא רצו להכניס עצמם למחלוקת. אני הערכתי את גילה והערכתי גם את תקווה. אמנם לא אהבתי את גילה וההשמצה שערכו תקווה ומשפחתה נגד גילה, ובכל זאת החלטתי שאיני מכניסה את עצמי למיטה חולה. התחלתי לחפש גן אחר.

גילה נותרה כמעט ללא רישום מהסיבות שמניתי לעיל. זה די צבט לי. ידעתי שהיא גננת טובה ושכל ילדי היו בגנה ונהנו, אבל כאמור, לא רציתי להכניס עצמי למחלוקת.

כשהתחלתי לחפש גן עשיתי זאת כמו שאני עושה כל דבר. ביררתי מהיסוד על כל הגנות, ומהר מאד הבנתי שאף לא אחת מהן מתקרבת לקרסוליים של גילה.

שוחחתי על כך עם בעלי ועם חברותיי, והמסקנה הייתה - לרשום לגן של גילה ולהתעלם מהסכסוך שנוצר עם תקווה.

ואז קיבלה תקווה התקף לב. * * *

קשה לי להסביר איזה רעש זה עשה. כל השכונה התעניינה בגורלה של האישה בת השישים וחמש שבמשך שנים הייתה העוזרת של גילה. ושוב נקלעתי למצב שלא היה מתאים לרשום את

ני אישה

א

עובדת המתגוררת באחת הערים במרכז הארץ. יש לי חמישה ילדים.

הסיפור שלי הוא על הגננת של ילדי ועל עוזרת הגננת. כל ילדי היו בגן של גילה (שם בדוי), שהייתה ידועה כגננת נפלאה ומשקיעה.

הגן של גילה היה לשם דבר לא רק בשל היחס שקיבלו הילדים, העבודות וההשקעה, אלא גם בשל ניקיונו המבריק. כשנכנסת לשם היית מרגיש שנכנסת לבית מלון.

את הניקיון ייחסו כולם לתקווה (שם בדוי), העוזרת בגן במשך שנים.

בין גילה לתקווה שררו יחסים נפלאים, גילה פרגנה לתקווה ואף שלחה את ההורים לשבח אותה על עבודתה הקשה - וכך עשינו.

שנה לפני שרשמתי לגן הזה את ילדתי הקטנה, השתבשו לפתע היחסים ביניהן.

גילה דרשה לפתע להחליף את תקווה העוזרת. זה היה מוזר, שכן הן נודעו ביחסים הטובים שביניהן.

גילה טענה שתקווה כבר עברה את גיל הפרישה והגיע הזמן להחליף אותה בעוזרת צעירה יותר. הדרישה הזו העלתה התמרמרות בקרב הורים, שלא היה איכפת להם שהיא עברה את גיל הפרישה, הרי היא כל כך יעילה.

אבל גילה התעקשה. תקווה החלה במסע השמצה כנגד גילה, על כפיות הטובה שלה ועל כך שהיא זורקת אותה לכלבים. בני משפחתה גיבו אותה והחלו לערוך כנגד גילה הגננת מסע של השחרת פנים.

ההורים נחלקו לשניים, חלק צידדו בתקווה ותמכו להשאירה בגן, וחלק די נרתעו ממסע ההשמצה של תקווה ושל בני משפחתה.

דרישתה של גילה נענתה על ידי העירייה, ותקווה

פרויקט 'שבת בקהילה' שמח לבשר:

בא לקהילה רב חדש!

בתוכנית: עונג שבת של שירים ושמחה, הרצאות מרתקות, ושיעור מיוחד לנשים

להזמנת שבת לקהילתכם חייגו: 073-222-13-61

שי לכל מארגן ללא עלות

הרב עמנואל מזרחי הרב ראובן זכאים הרב רפאל אוחיון הרב מרדכי חזיזה הרב שי עמר הרב מרדכי לוי הרב הצדק אברהם סיני

מי המוציא את המוזיקה?

בתנ"ך אנו מוצאים דוגמאות לחשיבות כלי הנגינה בהודיה לקב"ה. ביציאת מצרים מסופר: "ותיקח מרים הנביאה אחות אהרון, את התוף בידה, ותצאנה כל הנשים אחריה, בתופים ובמחולות. ותען להם מרים: שירו לה' כי גאה גאה, סוס ורוכבו רמה בים" (שמות טו, כ). דוד המלך היה מנגן בכינור, ושורר בתהילים: "הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במינים ועוגב" (תהילים קג, ד). הלוויים היו מנגנים בבית המקדש (דברי הימים ב, פרק ה, יב).

המוזיקה הינה כלי נפלא כאשר משתמשים בה למילוי כוחות הנפש, להתחזקות רוחנית והתחברות לה'. אך היא גם כלי מסוכן מאוד בידיים הלא נכונות, כי בכוחה הנגדי לגרום לתחושה של זלזול והפקרות כלפי החיים, קל וחומר כאשר המילים המצטרפות למנגינות אינן טהורות. אפילו שיר מפורסם כמו "ברצלונה" עשוי להישמע תמים למדי במבט ראשון, נגינתו נעימה וחרוזי קליטים, אך המסר שבו נועד להחזיר כמיהה וערגה לבירת-ארצם של גויים בשל משחקם בכדורגל: "הו ברצלונה ברצלונה, על כלי מיתר עם גיטרה ומנדולינה, עודך אברך כבשת את לבבי, ברצלונה".

שירים מסוג זה מחליפים את אהבת ארץ ישראל ושירי ירושלים באהבת הגויים והגשמיות אותה הם מחשיבים. אין אפילו צל של מקום להשוואה עם מזמורי קודש וערגה יהודית כמו "לכה דודי לקראת כלה, פני שבת נקבלה... מקדש מלך עיר מלוכה, קומי צאי מתוך ההפיכה, רב לך שבת בעמק הבכא, והוא יחמול עליך חמלה!"

שמעו כמה רגש חיובי נמצא בשירים שהולחנו מתוך מילות קודש. פרקי תהילים כמו "שיר למעלות", או "על נהרות בבל" אשר מסריהם חודרים בהלחנתם אל הלב, ופורטים על נימי הנפש הדקים ביותר, הם מושכים את הרגש לאהבת ה', אל תורתו וארץ קדשו. ראוי לעם הנבחר לדבוק בשיריו ומסריו הקדושים, כפי שנאמר: "הן עם לבדד ישכון, ובגויים לא יתחשב" (במדבר כג, ט).

ניגונים מרגשים המצטרפים למילים קדושות מעוררים את הנפש לאהבת ה'. לכן ראוי להורים ומורים לשים לבם לניגונים והמילים המוחדרים בנפש ילדיהם, כי המוזיקה היא כלי חשוב אשר מילותיה נקלטות בנשמה.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה וסדע" שבאתר הידברות.

במשך כל השנים. כעת, כשהגעתי למעלה, שערי שמיים חסומים בפניי עד שאתקן את העוול הגדול. כעת אני רואה היטב את צדקתה של גילה ואת עיוורוני. אמנם לא פעלתי בזדוניות, אבל חטאתי, והחטא הזה עדיין לא תוקן.

"ניתנה לי הזדמנות אחת לבוא אליך בחלום כדי לתקן את העוולה. אני מתחננת עליך שתחוס עליי ותספר ברוב עם את האמת. אל תחוס על כבודי, שכן במקום שבו אני נמצאת אין ערך לכבוד, אלא רק לאמת ולמעשים טובים ורעים.

"המרמור שלי בעולם הזה הפעיל אתכם להגן עליי ולפגוע בשמה של גילה. אנשים פירשו את מותי כתוצאה מפיגעתה של גילה, משום שלא ידעו על מחלתי ועל ההתחשבות המופתית שלה במשך עשרים שנה, אבל גילה החזיקה אותי כל השנים כנסיכה, ורק כשממש לא עמדה בכך עשתה את הדבר הטבעי ביותר, ביועדה שפרישתי לא תזיק לי מבחינה כלכלית.

"אני מבקשת ממך שתספר כל זאת ותמליץ

על הגן של גילה, שהוא באמת הטוב ביותר, בעיקר כעת כשתהיה עוזרת צעירה ויעילה, לאחר מכן תבקש את סליחתה של גילה, שתמחל לי בלב שלם ואוכל להיכנס לגן עדן".

את כל זאת אמר הבן בבכי קורע לב שלו ושל כל הקהל. לאחר מכן אמר הקהל תהילה לע"נ הנפטרת, ומיד לאחר הכנס יצא הבן עם מניין תלמידי חכמים לבקש את סליחתה של

גילה.

מיותר לציין שהרישום לגן הסתיים תוך יום אחד, ועוד זמן רב דיברו בשכונה על הסיפור הזה. עברו שלוש שנים מאז. בתי כבר בכיתה ב', ובכל הזמן הזה חיפשתי דרך לפרסם את הסיפור, שיש בו מספר תובנות חשובות. מכיוון שבשנה הבאה אשלח את נכדתי לגן של גילה, הגיע הזמן לעשות זאת.

האחת: לדון כל אדם לכף זכות.

השניה: לפקוח עיניים, לדעת מתי עושים לך רע ומתי עושים לך טוב. נראה לי שרוב בני האדם אינם יודעים להעריך זאת, אך בשמיים הכל מתבהר ומתגלה.

גילה, שהיטיבה עם תקווה במשך עשרים שנה, כמעט סיימה את חייה עם אות קין על מצחה. האם מישהו היה מעלה על דעתו שהיא אינה אשמה במותה של תקווה? האם אני הייתי שולחת את ילדתי לגן שזה? לעולם לא!

כמה סיפורים כאלה יש בעולם, ואנו כעיוורים באפלה?

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהדברות שופס - 073-222-1250

מי שגרם לפיטוריה. ציפינו שיגלו התחשבות בגיל שלה, וכעסנו שלא הייתה התחשבות כזו.

אני הולך לומר דברים שייראו לכם כפגיעה בכבודה של הנפטרת, אך מיד תבינו מדוע אני אומר זאת: אני חייב לומר, שבעשרים השנים האחרונות אמא לא יכלה לתפקד כראוי בשל לבה החולה. הרופאים אסרו עליה לעבוד, אך היא בכל זאת עבדה במסירות, ואנו ראינו בהערכה רבה את מאמציה להביא פרנסה לביתה.

זו הסיבה שהתקוממנו על פיטוריה, משום שידענו עד כמה הגן היה נקי, עד כמה מילאה את תפקידה בנאמנות, וסברנו שהעבודה עם הילדים היא זו שהחזיקה אותה בחיים.

לאחר מותה נגלתה אמי בחלום ואמרה לי: "בני בכורי, אני עומדת בפני בורא עולם ויצאתי זכאית בדיון, אך יש מחסום אחד שמונע ממני להיכנס לגן העדן. אני רוצה לספר לך משהו שלא סיפרתי כל השנים, מפני שרימית את עצמי ולא רציתי לחשוב על כך.

"האמת היא, שמצב הבריאותי לא אפשר לי להרים כיסאות ולשטוף רצפה באופן מלא. מה שיכולתי לעשות הוא לטאטא בלי להתכופף, לאסוף את הפסולת ולשטוף בלי לסחוב דלי, בלי לסחוט ובלי לשפוך את הדלי. מי שעשתה את העבודה הייתה הגננת גילה, וגם בנותיה ובנותיי. במשך השנים עשייתי כמיטב יכולתי, אבל הייתי עיוורת. לא יכולתי לראות שאיני באמת ממלאה תפקיד של עוזרת. פשוט לא יכולתי.

"בשנים האחרונות מצבי נעשה קשה יותר, וגילה ובנותיה נאלצו גם לשטוף את הרצפה ולהדיח כלים, פשוט כי לא היה לי הכוח. אני מרחתי גבינה, הזזתי צעצועים פה ושם. זה הכל. הלב שלי לא עמד אף במטלות פשוטות.

"כשהגעתי לגיל 62 פנתה אליי גילה בשיא העדינות והסבירה לי שבתה מתחננת בחופש, ובתה האחרת עסוקה במבחנים קשים. היא רמזה לי שאולי כדאי לפרוש ולקבל את מלוא זכויותיי. התעלמתי. אמרתי שאחשוב על כך ולא עניתי לה תשובה.

"בשנה הבאה היא דרשה זאת בצורה תקיפה יותר, אמרה שאין לה כוחות ושמשפחתה משלמת את המחיר. אני התחלתי לבכות, והיא ריחמה עליי ופשוט לא דיברה אתי על הנושא.

"בשנה האחרונה כל העבודה נפלה עליה. בתה השנייה התחנתה, וגם בנותיי לא מצאו זמן. היא כבר לא פנתה אליי, אלא לעירייה, ואני נפגעת ושאילתי אותה למה לא הגיעה אליי, אף שזה מה שהיא עשתה בשלוש שנים האחרונות.

"התחלתי לספר מה היא עושה לי, פעלתי מתוך כאב ולא חשבתי לרגע מה אני עושה. שברון הלב שלי הגיע מתוך כך, שלא הבחנתי בטוב שקיבלתי

בריאות פרנסה שומחה אהבה
זיווג שלום בית משפחה תקווה
פותחים שנה חדשה בתודה והודיה!
אברות מיוחדות מיום 100

יקרה, הזמיני אחת ממרצות הידברות לערב שכולו תפילה והודיה שאת וחברותיך לא תשכחו במקרה

לייב ריקוביץ ובפירא חלב

חייגי: 073-2221290

התודה פותחת שערי שמיים

30-31/12 חנוכה א' ב' טבת

בהשתתפות הרבני

ימימה מזרתי

הרב זמיר כהן
הר' שמעון פרץ
הרב אלי עמר

הבטיחי מקומך! **073-222-1-270**

להדליק את האור שבתוכך

סופ"ש רווקות במלון המפואר גני ירושלים

כדור אחרון חמישה כ"א

ונה, לאחר כמה תחנונות, עלתה אשה גויה לרכבת, ונגשה אל אותו התא. ברגע שהתישבה באחד המושבים הפנויים שם, התנער האברך בצדינות, קם ממקומו, ויצא מן התא, על אף שהתא היה פתוח והיו שם אנשים נוספים...

האברך נעמד בירכתי אחד הקרונות, ושקע בלמוד מתוך גמרא קטנה שאחז בידו...

המעשה ארע זמן קצר לאחר שהרכבת יצאה לדרך, בשעה שמונה בערב. וראה זה פלא, האברך הצעיר עמד על רגליו ולמד במשך עשר שעות! עד שהרכבת הגיעה לתחנת קטוביץ בשעה שבע וחצי בבקר!

במשך כל אותו עשר שעות, ספר הרב מונד, היה האברך שקוע לחלוטין בגמרא הקטנה שבידיו.

נוסעים עלו ויזרו, רוכלים הסתובבו בין הקרונות, אך כל הרעש וההמלה לא משכו את תשומת לבו של האברך ולו כהוא זה, הוא היה שקוע לגמרי בגמרא הקטנה שבידיו!

בתחנת קטוביץ ירדו נוסעים רבים, וגם האשה הגויה ירדה מן הרכבת. ורק אז נכנס האברך בחזרה אל התא והתישב במקומו, כשהוא ממשיך ללמד, כמובן...

"מיהו האברך המפלא הזה?!" התפעל הרב מונד, הוא החליט לעקב אחריו ולגלות את זהותו.

הוא לא היה צריך להתאמץ לשם כך יתר על המדה. כאשר הגיעה הרכבת לורשה, ירדו הנוסעים מן הרכבת, והרב מונד הבחין בקבוצה של חסידי לובביץ', ממתינים בצפייה דרוכה.

"למי הנכם מצפים?" שאל הרב מונד את אחד החסידים. והלה הצביע על האברך הצעיר והשיב בהתרגשות: "הנה הוא! לו אנו מצפים! זהו רבי מנחם מנדל שניאורסון, חתנו של רבי יוסף יצחק, הרבי מתב"ד..."

לרכישת הספר 'רבי מלובביץ' בהדברות שופס חייגו: 073-222-12-50

האברך המפלא

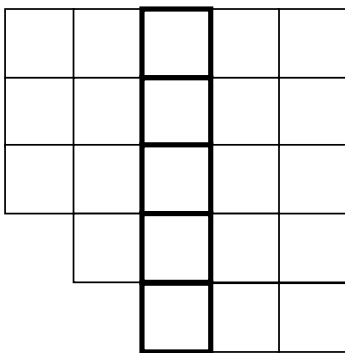
האברך נעמד בירכתי אחד הקרונות, ושקע בלמוד מתוך גמרא קטנה שאחז בידו...

עמוסה בנוסעים. רבי משה מונד, שישב במקומו, הבחין באברך צעיר, בעל חזות מרשימה, המחפש אחר התא שלו ברכבת. כאשר מצא האברך את התא, התישב באחד המושבים מתוך הארבעה שהיו בתא.

את הספור הבא ספר הגאון רבי אלחנן הלפרין, כפי ששמע מפי הגאון רבי משה מונד, בעל המעשה. היה זה יום שגרתי לגמרי. הרכבת שהובילה מפרז' לורשה, היתה

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתוב מלא

1. ביטוי בפרשה לאדם שהגיע לגיל שיבה. בא - _____
2. שם אביה של רבקה הוא: _____
3. השלם: "מה' יצא _____"
4. במה עטפה רבקה את פניה כאשר ראתה את יצחק? _____
5. מהתכשיטים שנתן עבד אברהם לרבקה. _____

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש את הדבר שעושים לפי פירוש רש"י כששומעים בשורה טובה, כפי ששמע עבד אברהם שיכול לקחת עמו את רבקה: _____.

מה בפרשה?

כלה ליצחק

שלוש ילדים! בפרשה שלנו אנו מתבשרים על מות שרה אמנו. בגיל 127 שנים נפטרה שרה, והיא נקברת במערת המכפלה. את המערה קנה אברהם בכסף מלא מעפרון החיתי, למרות העבדה שעפרון הציע אותה לאברהם חנם.

לעת זקנה רוצה אברהם לחתן את בנו יצחק, אך חשוב לו שייצחק יתחתן עם מישהי מבני משפחתו. לכן הוא שולח את אליעזר עבדו למשימה - למצא כלה ליצחק. אליעזר עבד אברהם מגיע לארם נהרים, ופוגש על יד הבאר את רבקה. רבקה היא בתו של נחור, אחיו של אברהם.

רבקה טובת הלב מציעה מים לאליעזר ולגמליו, ואליעזר מחליט שזו האשה המתאימה ליצחק. רבקה מגיעה אתו לכנען ויצחק מתחתן עם רבקה. רבקה נכנסת לגור באהל של שרה עם יצחק, ומעניקה לו נחמה על מותה של אמו.

אליעזר בחכמתו, קובע סימן: "והיה הנערה אשר אומר אליה הטי כדך...". והרי סימן כזה עלול להיחשב ל'ניחוש' אסור! אלא שאליעזר יודע כי רק סיפור מיסטי שכזה, הכולל התגשמות של ה'ניחוש', יגרום למשפחה עובדת האלילים של רבקה לומר בהשתאות "לא נוכל דבר אליך רע או טוב! מה יצא הדבר!" ("עוד יוסף חי" לפרשה). מדהים לראות עד כמה מתמלאים בני זוג אושר, כשהם מקבלים 'אישור' לזוגיותם ממיסטיקנים שונים המבטיחים להם שאמנם היו קשורים בגלגולים קודמים או שקיימת התאמת שמות ביניהם. מדוע מחבר הקב"ה בינינו באמצעות "טעות השכל"? כדי שלא נעז לעולם, גם שנים רבות לאחר נישואינו להוציא את 'השדכן השקרן' מן הבית: המשיכו למצוא זה בזה תכונות 'מסנוורות', ו'לשאת' האחד את חטאי האחר. ה'שקר' הקטן שאת מספרת - לעצמך! - אודותיו, הוא אולי טעות בעינייך, אבל הקב"ה בוודאי לא טעה: "מה אישה לאישי!".

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי -
ההדברות שופט! 073-222-1250

ניחוש בשידוך

האם נכונה השמועה ש'שדכן' הוא ראשי תיבות "שקר דובר כסף נוטל"?

"טעיתי בבחירת בן הזוג, כפרת עוונות!" חושבות רבות בסתר לבן. את צודקת! "שכל השידוכין נגמרים על ידי שקרים דשדכן ולא על פי האמת... ועל כן, לא לפי שכל ודרך הטבע ייגמר הזיווג, אלא על פי טעות השכל כי אין כוח בשכל לגומרה..." (בעל התניא). איך ייתכן שכל מה שעניין אותך לפני נישואיך היה מידת נדיבותו, והנה, מיד אחר כך את מגלה שהוא "חסכן" כפייתי? איך, כבת למשפחה שקטה וקנאית לפרטיותה, נישאת דווקא לזה שאינו יכול לסעוד בשבת אם אינו מוקף בכל בני משפחתו (המורחבת)?

כשבת הקול משדכת בין בני זוג, מסביר בעל התניא, אין היא חושפת מראש את אי ההתאמה, היא מחביאה אותה, גורמת לך "לשקר" לעצמך מפני שהזיווג הלא מתאים על פי השכל, הוא המתאים. ה"שקר" הזה, הסינוור שחשת בזמן שנפגשתם, הוא מלאכה מדויקת של השדכן, הקב"ה: הוא נותן לך את בן הזוג שישלל בך עד למקסימום את מידת החסד והמחילה, מפני שמשמעות המילה "נישואין" הנה מסע הדדי ארוך של מחילה. ("שא נא פשע אחיך וחסאתם", בראשית ג, יז). בפרשתנו, כותב ה"בן איש חי", היה אליעזר 'השדכן השקרן': הן ברור מקריאת הפרשות, עד כמה 'לא מתאימים' יצחק ורבקה ומנוגדים באופיים. הוא כולו גבורה ופרישות, עולה תמימה, בעוד שהיא - מלאת חיים, נתינה וחסד (הנצי"ב), וכיצד תסכים משפחת הכלה לשידוך מוזר שכזה?

יתרונות וחסרונות התירס

אחד מירקות הקיץ הוא ללא ספק התירס. עם זאת, בשנים האחרונות ניתן למצוא את התירס על מדפי השווקים אף בחורף. זהו פרי אהוב על הרבה אנשים. אוכלים אותו כארוחה, כקינוח, כעיצוב לסלט, וגם כסתם שנשנש. מה יש בתירס שהופך אותו למאכל כל כך פופולרי?

ראשית אציין, שהתירס שלרוב אותו אנחנו אוכלים נקטף כמה ימים לפחות לפני שהוגש לנו. ואולם, יש המגדלים את התירס בחצר ביתם והם יכולים לקטוף אותו ולהגישו יש לצלחת. להבחנה זאת בין שני סוגי התירס יש חשיבות גדולה שכן תירס צעיר, עד כ 24 שעות מאז שנקטף עדיין מוגדר כירק ועדיין אין בו עמילן. לעומת זאת לאחר 24 שעות הוא הופך להיות מזון עמילני.

כעיקרון, למזון עמילני יש מספר חסרונות ואציין כמה מהם (על פי יצחק בן אורי): למזון עמילני יש נטייה להפוך לחומר דביק כשהוא בא במגע עם מים. אי לכך, יש כאלו שהדבר עלול לגרום להם לעצירות. אכילת יתר של עמילנים (רובנו לוקים בזה) עלולה לגרום לעליית יתר של הסוכר בדם ולעיתים אף לירידה מהירה מדי של הסוכר בדם. כמו כן עלולה לגרום להפרעות עיכול, כיון שכמות האנזימים שאמורים לפרק את העמילן לא תמיד מספיקה, דבר המביא לכך ששאר העמילן - שלא פורק - עובר תהליך של תסיסה.

לאור הדברים, אלו שיכולים לקטוף את התירס ובסמוך לכך לאוכלו יעשו את הדבר הרצוי. ואז אף ניתן לאוכלו חי ללא כל בישול - כשבכך נשמרים ערכיו התזונתיים הרבים (טעים מאוד).

יחד עם זאת, יש לציין שהתירס נמנה על שלושה מזונות עמילניים הנחשבים לטובים ומומלצים ביותר והם: בטטה, תפוח אדמה ותירס. שאר המזונות מהקבוצה העמילנית, כגון החיטה והשעורה, גורמים לרבים הפרעות עיכול קשות ותגובות אלרגיות. אכן, מקמח תירס ניתן להכין מאפים שונים וטעימים ועוד.

איכויות נוספות לתירס הטרי ואציין כמה מהן: לתירס כמות מכובדת של סיבים תזונתיים המיטיבים מאוד עם מערכת העיכול. הם יכולים לסייע לסובלים מעצירות. הם מסייעים אף לאיזון רמות הכולסטרול והסוכר בדם ועוד. הוא עשיר בכמה ויטמינים מקבוצת B ומכיל כמות גבוהה של ויטמין B1. הויטמין משתתף בתהליכים שונים, כגון הפקת אנרגיה בגוף. הוא מסייע בייצור המיאלין שהוא המעטפת של תאי העצב. בכך שומר הוא על פעילות תקינה של העצב ובכך הוא חיוני מאוד לתפקוד מערכת העצבים ועוד.

אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

עשר עובדות 10

מאת נעמה גרין

7. לא לכעוס - "אפילו אם יש כעס וצער בלבו מחמת איזו סביה, יסיר כעס מלבו ואל יראה בפני האורח אלא פנים שוחקות, לבל יחשב האורח שבשבילו פניו רעים". עוד מזכיר ה'פלא יועץ' את דברי רז"ל, ש"הנותן צדקה לפני מתברך בשש ברכות, והמפיסו מתברך באחת עשרה ברכות." (ב"ב ט, ב)
8. הוראה למארח: "ולעולם אל יזו ממחשבתו גודל המצווה וגודל שכרה, למען לא יכבד עליו ויעשה בחיבה יתרה".
9. איך נפרדים מהאורח? "ובפרק הנסיעה, הענק יעניקנו צידה לדרך כברכת ה' אשר נתן לו, וילווחו וילך לו, ובזה יברך ה' חילו".
10. כמה טיפים לסיום לאורח: א. שלא יכבד על בעל הבית. ב. "ולא ישאל שאלות ומענות מבעל הבית, ולא ישאל לו על עסקיו או על כליו". ג. "ואם ידו משגת ואינו חסרון כבוד לבעל הבית - גם הוא יפתח את ידו להוציא הוצאות ולקנות צרכי סעדה". ד. "ויהא מרבה בכבוד בעל הבית וכבוד כל בני הבית, ויראה געגועים וחבה יתרה לילדים". ה. "וימלא פיו תהילתו ויברך אותו בברכתו ('ברכת האורח' שבברכת המזון).

כללים בהכנסת אורחים

עצות והנהגות מספר 'פלא יועץ' על הדרך הנכונה לארח ולהתארח

1. "מצות הכנסת אורחים היא מצוה רבה, שמנו אותה בכלל דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קימת לו לעולם הבא", כותב ה'פלא יועץ'.
2. בשבח המצווה - "אשרי איש שיוכל לעשותה בהיות לו רחב בית מושב, חסד גדול הוא עושה, שהחסד יגדל ערכו לפי צרך המקבל ודחקו וצערו".
3. עוד ממשיך ה'פלא יועץ' וכותב כי כאשר המארח יבין את גודל המצווה שעושה, לא יתקשה בעשייתה: "ולפי גדל המצווה ככה יעשה נחת רוח ליוצרו ובא בשכרו. ולכן על האורח יקל בעיניו ועל יסבל ולא יבל. אשרי איש אוהב את ה', לפי רב האהבה - אין טרחא ואין כסף נחשב בעיניו נגד עשות נחת רוח ליוצרו".
5. סבר פנים יפות - "ומתנאי מצוות הכנסת אורחים, שיהא מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות, ויותר חשוב ומקובל ומרוצה בעיני אלוקים ואדם פת חרבה עם יפה עיניים וטוב ראי ממאכילו פטומות בפנים זועפות".
6. כפי יכולתך - "זו עצת יצר הרע הוא למנוע טוב מבעליו מצווה רבה כזו. לכן אם קשה עליו ההוצאה, אל יחוש להוציא יותר על מה שהוא רגיל כדי שלא יכבד עליו האורח, ואין זה קלון אלא כבוד, דניחא לה לאורח שלא ירבה בהוצאה כדי שלא יהא כבד".

סופ"ש אנוכה מלא אורה

חמישי - שישי

הרב יצחק פנגר • הרב אבנר קוואס

שבת

הרב זמיר כהן

הרב אלי עמר • הרב יצחק בצרי

הרבנית
ימימה
מזרחי

הרצאות בנושאי זוגיות וחינוך ילדים
ארוחות גורמה מפוארות | בריכה
חדר כושר | פעילות לילדים

במלון המפואר ★★★★★

רמדה רנסנס ירושלים

חמישי-שישי-שבת • 29-31 דצמבר

כ"ט כסלו - ב' טבת פרשת מקץ

הידברות

מספר החדרים
מוגבל

073-2221270

הבטיחו את
מקומכם

אתם חייבים
את זה
לצדכם!

מספר המקומות מוגבל!
073-2221300

בואו לסדנא יחודית בת 6 שעות
של לימוד עיוני ותרגול מעשי

יום שלישי ו' כסלו 6/12/16
מהשעה 9:30-16:00

יום שלישי י"ג כסלו 13/12/16
מהשעה 14:30-21:00

סדנת

FHT

FANGER
HEALING
TECHNIQUE

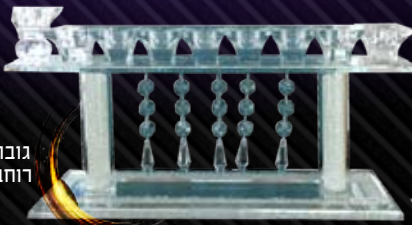
שיטת הרב פנגר לריפוי טבעי

לאור הביקוש הרב
נפתחות 2 סדנאות נוספות

גובה: 16 ס"מ
רוחב: 32 ס"מ

2

גובה: 19 ס"מ
רוחב: 36 ס"מ

1

גובה: 30 ס"מ
רוחב: 20 ס"מ

4

גובה: 29 ס"מ
רוחב: 36 ס"מ

3

מבצע מיוחד

ברכישת חנוכייה תוכלו לרכוש
ערכת שמן זית מוצק כשר למהדרין
במחיר מיוחד...

מתנה

בכל רכישת חנוכייה!!!
דיסק שיירי חנוכה משמחים ומרגשים
(עד גמר המלאי)

הידברות
מאירה לכם
את הבית

עם
חנוכיות
מרהיבות במיוחד

לא תראו כאן מקום

שליחו עד הבית! אל תהכו לרגע האחרון

להזמנות חייגו עכשיו: 073-222-12-50

Shops.hidabroot.org

הידברות